

SANT JORDI

Sant Jordi, passa volant
per un cel rublert de estrelles,
passa una vegada a l'any
quan les roses son vermelles.

Sant Jordi, dû el cavall blanc
i calça esperons de plata,
i a la llança, flamejant,
penó, amb la creu d'escarlata.

Sant Jordi, que es un grant sant,
senzill com la violeta,
com un astre rutilant
espargeix claror discreta.

Sant Jordi, que es fort i gran,
pot defensar la princesa,
quant es trova vacil·lant
pels horrors d'una escomesa.

Sant Jordi, bell i gentil,
ve voltat de dolça flaire,
amb la gemma de l'abril,
boi deixant perfumat l'aire.

Sant Jordi, discret i humil,
ve, quan ve la primavera,
amb l'alenada subtil
que embriaga a qui l'espera.

Sant Jordi, te un bell estil
per demostrar la drecera,
quan seguim el camí vil
i intueix que ens desespera.

Sant Jordi, rostre tranquil,
asseranat ens contempla,
disposat a anusar el fil
que ens te de servir d'exemple.

Sant Jordi, sant gloriós,
patró de cavalleria!
mitigueu nostres dolors,
vetlleu per la patria mia!

J. Besora Barberá